

Robinson

vychází pod záštitou



noviny pro děti každého věku

zdarma

svět dětí

Rok 2013 byl pro práci UNICEF jedním ze zásadních. Byl poznamenán tragickými událostmi a humanitárními katastrofami, při kterých UNICEF pomáhal, ale také se díky podpoře našich příznivců a dárců podařilo zlepšit životy milionů dětí. Ze srdce všem děkujeme a přejeme jen dobré zprávy v roce 2014.

ROK 2013 SE NESL VE ZNAMENÍ BOJE ZA DĚTSKÁ PRÁVA

Mezi nejzásadnější momenty roku 2013 patří pro UNICEF úder tajfunu Haiyan na Filipínách, při kterém přišlo o život, o domov či jiné zázemí 14,1 milionu lidí, přičemž 5,9 milionu z nich tvořily děti. UNICEF byl od prvního dne na místě a pomoc tamním dětem, která překročila miliony dolarů, trvá dodnes.

Loňský rok očima UNICEF

Rok 2013 byl také poznamenán krutými konflikty, které změny život dětem v Sýrii, ve Středoafričské republice či v Súdánu. Jen v uprchlických táborech žije přes milion syrských dětí, pro které UNICEF otevírá provizorní školy a zajišťuje lékařskou péči včetně očkovacích kampaní.

Na druhou stranu se nám díky podpoře našich příznivců podařilo významně snížit počet nejmenších dětí, které umírají na nemoci, jejichž vzniku umíme zabránit. Stále více školáků má možnost chodit do školy a stále více lidí označuje násilí na dětech jako nepřijatelné. Dokonce máme důvod věřit, že jednou budeme žít ve světě, kde se žádné dítě nenakazí virem HIV od své matky. Díky štědré podpoře našich dárců jsme tak před nemocí HIV/AIDS zachránili v posledních deseti letech 90 milionů dětí.

Pomoc UNICEF byla v roce 2013 potřeba. Rádi bychom poděkovali našim příznivcům, dárcům a Přátelům dětí UNICEF, kteří nám umožňují změnit životy dětí k lepšímu. Od srdce vám děkujeme a doufáme, že budete tyto důležité programy podporovat i v tomto roce.

S VAŠÍ POMOCÍ JSME DODALI

- 18,5 milionu moskytiér do 39 zemí světa
- 371 milionů tablet na čištění vody
- 1,9 miliardy očkovacích vakcín do 96 zemí světa
- 361 milionů odčervovacích tablet
- 14 milionů testů na rychlé odhalení viru HIV v těle
- 18,1 milionu testů na rychlé odhalení malárie
- 19,7 milionu balení léků pro 1 230 000 HIV pozitivních pacientů
- tisk učebnic a materiálů v hodnotě 38 milionů dolarů
- 29 140 tun terapeutické výživy Plumpy' Nut
- 447 milionů kapslí obsahujících vitamin A
- 113 milionů tablet zinku
- 93 000 škol v krabici

Určitě i vy s námi obdivujete, co vše UNICEF dokáže i díky pomoci nespočtu dobrovolníků. Zapojit se můžete i vy! UNICEF vám za jakoukoliv pomoc už teď děkuje.

www.unicef.cz

Každý z nás byl nejdříve rozbrečeným batoletem, potom jsme povyrostli do věku bezstarostných dětí a nakonec se z nás vyklubali kluci a slečny, kterým se obvykle říká pubertáci.

Jak proplout pubertou

Moje starší sestra Lucie je v pubertě. Babička z legrace říká, že puberta je nemoc, kterou si musí projít každý. Někdo prý pubertou projde bez větších problémů, s někým doslova mlátí o zem. To bude asi případ mé sestry. To byste museli vidět a zažít, co to s ní dělá. Vlastně jí díky pubertě procházejí věci, které by mně rozhodně nikdo neprominul. To je ale asi jediná výhoda puberty.

Třeba tuhle se rozbrečela při večeři, že jsem si nalila mléko do hrnečku s obrázkem Tomáše Kluse, který dostala od kamarádky Renaty k Ježíšku. Maminka na mne spiklenecky zamrkala, tak jsem šla a přelila si mléko do jiného hrnečku. Ale Lucka stejně brečela dál... No, puberta!

Nebo nedávno přinesla ze školy poznámku, že se směje při vyučování. A to i přes několikrát napomenutí. Tatínek se Lucie zeptal, čemu se tedy s Renatou tak nezadržitelně směje. Pokrčila rameny, že neví. Když za Luckou zašla Renata, zeptala se maminka pro změnu zase jí, co jim tak neodolatelně přišlo k smíchu. Dočkala se taky pokrčení ramen a odpovědi, že neví. Nemohly prý se zastavit, ani když chtěly. Prostě puberta – šeptla maminka tatínkovi.

Někdy s námi Lucie nepromluví celý den a chodí jako kakabus. A nepomůže ani to, že maminka navahví její oblíbená jídla. Ani je nechutná. Jindy

si zase prozpěvuje na celý dům a vymýšlí, co by se dalo u nás v pokoji vylepšit. Nalepuje plakáty, které druhý den zase strhá, vyhledá ve sklepě květináky a naseje do nich semínka různých kytek, ale pak se už o ně nestará... Některé dny si vezme na sebe to nejhorší, co má v šatníku, hned nato se ale parádí, že ji nemůže dostat od zrcadla. Ach jo, ta puberta. Ani s klukama to nemá Lucie vyřešené. Jsou dny, kdy o nich nechce ani slyšet, ale pak o nich zase celé hodiny s holkama melou a hihňají se přitom jako potřeštěné. Přála bych vám slyšet ty nekonečné telefonáty! Pokud za tohle všechno může puberta, tak tedy těpic. Doufám jen, že to u Lucky brzy odezní, i když babička tvrdí, že to může trvat hezky dlouho.

Moje spolužačka Tereza říká, že se těší, až na ni ta puberta přijde. Pak prý bude dělat psí kusy a všechno jí projde. Já bych se zase naopak chtěla pubertě nějak šikovně vyhnout. Vím určitě, že bych nechtěla vyvádět jako Lucka. Neznáte náhodou nějaký dobrý návod? Ale na druhou stranu přeskochit ty roky bych taky nechtěla. Vždyť se dá zažít tolik báječných věcí... To vidím i já, a je mi teprve devět. Jestli někdo něco účinného zatím nevymyslí, budu se muset asi s tou pubertou prostě porvat. A já se umím rvát přímo skvěle!

Hanka Hosnedlová



Moje nejoblíbenější místo - nakreslila Michaela Klímová, 6. A, ZŠ a MŠ Dubné

Náročný dárek

Dárky pod vánočním stromečkem bývají různé. Někdy splní vaše očekávání, jindy jsou zklamáním. A někdy – jsou živé...

To když rodiče podlehnou žadonění svých ratolestí a pořídí jim třeba kočku, pejska, papouška, křečka nebo rybičky. To je vyhraná první etapa. Ale daleko náročnější je pak to, co následuje. To znamená se o svůj dárek starat. Den co den. A věřte, že to není jednoduché.

Možná si řeknete, že své nové mazlíčky nakrmíte a hotovo. Tak to se hluboce mýlíte. Dokonce i ty tiché rybičky potřebují víc, než jen nakrmit. Pravidelné čištění akvária, výměnu vody, kterou nemůžete do akvária jen tak natočit z kohoutku, obhospodařování vodních rostlin, nákup krmiva... Ani papoušek se nespokojí pouze zrním v krmítku a vodou v misce. A to už nemluvíme o takovém psíkovi, který vyžaduje minimálně třikrát denně procházku a řadu jiných nezbytností.

Nestačí se jen s nimi pomazlit a potěšit při příchodu ze školy. Nesete za své mazlíčky odpovědnost, a to každý den. I když byste třeba raději šli s kamarády do kina, na plovárnu nebo hrát fotbal na hřišti. Musíte nejdříve opatřit své svěřence – oni jsou na vás závislí. Zvládnete to?

To je třeba si vždy uvědomit v plné šíři, když zatoužíte po živém kamarádovi ze zvířecí říše. A než své rodiče přesvědčíte, aby vám takového čtyřnohého nebo okřídleného kamaráda pořídili.

-hh-

DNES ČTĚTE

1.

Mlátí s vámi puberta?
Zachráněné děti

2.

Cvalda nezůstal sám
Verše plné humoru

3. - 4.

Hlásí se EKO-KOM
Malý rozhovor s velkým měďou
Co našel archeolog Lopatka

5.

Divadlo pro Barborku
Jak vznikl turecký med

6.

Jsou tu vaše
Zoo noviny!

Nejhezčí poklad na světě

Jedno ověřené přísloví říká, že rodina je člověku dána, ale přátele si může vybírat. Jiné známé rčení, které pochází možná už z dob starého Řecka, říká, že kdo má dobrého přítele, má největší poklad na světě.

Přátel si jsou za všech okolností oporou, a to oporou pro celý život. V dobrém i zlém. Přítel je vždy připraven podat nám pomocnou ruku v okamžiku, kdy to nejvíc potřebujeme. Když nás všechno ostatní zklamalo, když už nevíme, kudy kam, když ztrácíme naději. Víme, že se s námi ochotně rozdělí o naše úspěchy, radosti, o naše vítězství, ale také o bolest, smutek, ztrátu. Dobrý přítel by se s námi měl radovat ve chvílích, kdy jsme šťastní, a smutnit, když zrovna prohráváme.

Ovšem nesmíme si plést přátelství s falešným kamarádstvím. Do přátelského vztahu rozhodně nepatří podlézání, přetvářka, neupřímné lichocení. Dobrý přítel by nám totiž měl říci na rovinu i to, o čem je přesvědčený, že děláme chybně. Co mu vadí na tom, jak se chováme a jednáme. Ale nezavrhně nás proto. Naopak se snaží, abychom to dokázali napravit. A co víc – pomáhá nám při tom.

Každý má své nedostatky a chyby. Tak už to chodí. Ale dobrý kamarád by nás měl mít rád i s našimi chybami a vlastnostmi, které nejsou zrovna nejlepší. Měl by nám pomáhat při tom, když se snažíme své chyby napravit nebo se zbavit ošklivých věcí v našem chování. A samozřejmě i my musíme být připraveni stejným způsobem pomáhat jemu. Takový vztah nečeká ani na díky nebo odměnu. Prostě by to mělo být samozřejmé.

Ti, kteří nemají přátele, jsou strašně ochuzeni. Nemají si s kým popovídat o svých problémech i radostech, komu se svěřit, postěžovat, hledat pomoc.

Školní roky jsou tou nejvhodnější dobou, abyste si takové kamarády našli. Kamarády, kteří vás nepodrazí a nezradí. A možná, že kamarády na celý život. To je jedna z největších výher, jaké vás mohou potkat...

-od dop-

zprávy

Tříkrálová sbírka

Také letos probíhala v jednotlivých regionech naší republiky tradiční Tříkrálová sbírka. Výnosy jsou určeny na pomoc pro nemocné, handicapované, ale také pro matky s dětmi v tísní nebo pro staré lidi. A směřovaly vždycky do míst, kde byly peníze vybrány. Někde navíc podpořily sbírku i tříkrálovými benefičními koncerty.

V českobudějovické diecézi začala sbírka již o prvním lednovém víkendu a trvala až do konce dalšího týdne. Konala se již potřinácté. Celkem bylo v činnosti téměř 11 stovek pokladniček, s nimiž vybírali finanční prostředky prověřením dobrovolníci.

V loňském roce se v oblasti diecéze vybralo přes 4 miliony korun, v celé republice pak tato sbírka vynesla téměř 76 milionů. Ta letošní už byla čtrnáctá – a rekordní! Jen v jižních Čechách přinesla téměř 4,5 milionu korun a v celé republice přes 82,7 milionu korun. Tuhle dobrou zprávu jsme se dověděli hned po rozpečetění posledních pokladniček. Dává naději, že lidí, kteří mají otevřené srdce, stále přibývá.

Dopravní hřiště

Jak to chodí na našich silnicích, a přitom neriskovat nehodu či zranění, si nyní mohou kluci a děvčata vyzkoušet na novém dopravním hřišti. To je součástí komplexu Hopsária v Českých Budějovicích ve Vrbenské ulici.

Na hřišti vybaveném dopravním značením a semaforem si tedy ověřit v praxi to, co se naučili v hodinách dopravní výchovy. Tento předmět je totiž už od září loňského roku povinnou součástí výuky na základních školách. Ale hřiště mohou využívat i mateřské školy.

Návštěvníci však nejsou jen v rolích chodců, mají zde k dispozici i celý vozový park – šlapací autíčka, tříkolky, odstrkovadla.

Po výuce si mohou hrát v areálu na všech atrakcích a nemusí ani trpět hladu, protože v Hopsáriu je i bistro s občerstvením.

důležitá čísla



KRIZOVÉ CENTRUM
PRO DĚTI A RODINU
V JIHOČESKÉM KRAJI

KRIZOVÉ CENTRUM
PRO DĚTI A RODINU
V JIHOČESKÉM KRAJI

387 410 864

...

LINKA DŮVĚRY PRO DĚTI
ČESKÉ BUDĚJOVICE

VOLEJTE VE DNE I V NOCI:

387 313 030

386 355 500

...

LINKA BEZPEČÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE
BEZPLATNÉ VOLÁNÍ ODKUDKOLIV
800 155 555

Vydavatel, redakce:
Robinson o.s., tř. 28. října 26, České Budějovice
e-mail: redakce@noviny-robinson.cz
www.noviny-robinson.cz
za garance OOZP Statutárního města České Budějovice

Inzerce, grafická úprava:
STUDIO GABRETA® spol. s r.o., Praha
info@studio-gabreta.cz

Tisk: TISKÁRNA PROTISK, s.r.o., České Budějovice
Reg. č.: MK ČR 7767

Vytlačeno na recyklovaném papíru

Vydavatel se nemusí vždy ztotožnit s názory autorů
publikovaných příspěvků

medailonek

Dnešní medailonek věnujeme díky následujícímu příběhu všem z vás, kteří jste pochopili, jak je důležité pomoci tomu, koho by mohla poranit samota. A to i třeba v celém houfu kamarádů...

Správný Pátek
pro Robinsona

Jmenuji se Eliška a chodím do šesté třídy. Věnuju se taekwondo, hraji na flétnu a chodím do skautského oddílu Veverek. Podle názvu to vypadá, že jsme v oddíle samé holky, ale není to pravda. Půlku oddílu tvoří kluci. Mezi nimi je jeden, kterému říkáme Nik, protože se jmenuje Dominik. Je o rok starší a je moc fajn. Přezdívku nemá. Já ale ano – říkají mi Plamínek. Ne proto, že bych pořád něco zapalovala, ale protože mám zrzavé vlasy – prý jako když hoří.

Nik se mi strašně moc líbí, ale on mě bere jako všechny ostatní holky v oddíle. A tak se na sebe snažím nějak upozornit. Začalo to tím, že Nik ocenil moji statečnost. Byli jsme totiž na výpravě u vodopádu a já si chtěla smočít ruce pod tou padající vodou. Jenže jsem uklouzla a spadla do tůňky. Nějak zapracoval pud sebezáchovy a já odtud vyskočila jako srnka. Tedy spíš jako zmoklá slepice. A protože mi bylo trapné, začala jsem se smát. Nik řekl klukům (ale já to slyšela): „To je, panečku, holka do nepohody.“

A tak když jsme jeli na výlet na kolech a Cvalda do mě neúmyslně narazil a oba jsme se svallili na zem, ani jsem nezafukala. A že ty odřeniny na loktech a kolenech páli jako čert. Ani jsem nezasykla, když mi to Balda, náš vedoucí, ošetřoval. Nedělala jsem vědu ani z toho, že mi ohořely vlasy, když jsem při táboření rozfoukávala oheň. Prostě jsem ty ohořelé konečky ustříhla. A Nik na mne pokaždé koukal s oceňujícím pohledem, nebo mi uznale poklepal na rameno. Byla jsem vždycky blahem bez sebe.

Takže kvůli Nikovu ocenění jsem se naučila spoustu věcí, doma trénovala disciplíny, které jsme v oddíle dělali, až z toho byli naši nešťastní. Dokonce jsem si k narozeninám přála nainstalovat do pokojíku dřevěnou tyč na šplhání.

Pak ale přišla do oddílu nová holka. Jmenovala se Monika a říkali jí Nika. To se pak samo nabízí spojení Nika a Nik, že jo? Měla krásné blondaté vlasy a byla moc hezká. A Nikovi se líbila, stejně jako všem klukům. Byla jsem z toho smutná.

Ale přišel Den Robinsona, což je velká oddílová soutěž o putovní trofej Zlatého oříšku. Každý z kluků si má vybrat mezi holkama svého Pátka. Ovšem i Pátek měl právo říct, s kým chce být v páru. Bylo pro mne útechou, že skoro všichni chtěli mne, protože jsem šikovná. Dokonce i Nik! Byla jsem v sedmém nebi. Mohla jsem si vybírat. Bylo by to úžasné být celý den po boku Nika, plnit s ním úkoly. A nepochybně bychom i vyhráli a celý rok bychom měli Zlatý oříšek a k tomu dort a spoustu jiných drobností.

Pak jsem si ale najednou všimla Cvaldy. Boubelatý nemotorný kluk s brýlemi, který neměl šanci zabodovat. Věděl to, nikam se nehrnul, jen smutně postával na svém čtverci a čekal, kdo na něj zbyde. Tak jsem ještě jednou koukla na Nika a šla si stoupnout vedle Cvaldy, který na mne nevěříčně zíral. Určitě nevyhrajeme, to je jasné. Zlatý oříšek je v čudu, ale aspoň nebude mezi námi žádná smutná Veverka. Veverky přece nemají být smutné...

Hanka Hosnedlová



Vzpomínka na Vánoce - nakreslil: Radek Blažek, 4. A, ZŠ Bedřicha Hrozného, Lysá nad Labem

všetečkova všehochuť

Tip na víkend

Často jezdíme za historickými skvosty daleko do ciziny a přitom máme řadu zajímavých památek doslova za humny. Stačí se vypravit třeba do Říma. Najdeme zde několik staveb, které stojí za zastavení. Především loreťanskou kapli s ambity, což jsou otevřené ochozy ze 17. století. Kostel svatého Ducha a hlavně křížovou cestu, která patří k nejstarším v Čechách a je známým poutním místem, které již v polovině 17. století navštěvovalo okolo deseti tisíc poutníků. Pokud se tam vypravíte, je to i příjemná procházka.

Jiným poutním místem poblíž se stal také kostel ve Svatém Janu nad Malší. Původně to byla pouze kaplička, později farní kostel, kolem něhož vznikla celá vesnice. Kostel stojí na návrší s jedinečným výhledem do celého kraje.

Čtyřikrát nej

Zatímco největším zvířetem žijícím na zemi je slon africký dosahující váhy až přes deset tun a od konce choboty ke konci ocasu přes deset metrů, nejmenším savcem je zřejmě běložubka nejmenší. Vyskytuje se u severního pobřeží Středozemního moře a na jih až do jižní Afriky. Váží pouhých 2,5 gramu.

Ačkoliv se traduje, že nejrychlejším zvířetem je gepard, vědci tvrdí, že jím je vidloroh americký žijící na západě USA. Vydří běžet až 3 kilometry rychlostí 96,5 km/hod. Taková rychlost byla naměřena také mongolské gazele volatě.

Naopak nejpomalější ze savců je lenochod tříprstý, který se vyskytuje v tropických oblastech Jižní Ameriky.

-red-

Opět se nám ohlásili pilní básníci ze čtvrté třídy ze ZŠ Bedřicha Hrozného v Lysé nad Labem. Verše jsou to vsutku vtípné, takže doufáme, že i vás pořádně pobaví...

Vánoční ohlédnutí

O Vánocích se rozdávají dárky a u večeře jíme párky. Máme to tam ozdobené jmelím, dokrmujeme se zelím. Hlavní jídlo kapr, Ježíšek je machr. Přinesl nám tunu dárků, pejskovi pár párků. Pátovi vyrostl první zoubek, maminka má u zubaře vroubek. Babička dostala protězu a děda ortězu.

Bedřich Brynych, Patrik Blažek

Můj sobík

Když je zima, jsou Vánoce, to je prima! Najednou se přede mnou objevil sobík a v puse měl rohlík. Sobíka jsem si nechala a zpívala jsem tralala. Dala jsem mu hrušku, viděli jsme lišku. Tak sedla na soba, to byla ale doba! Santa nahoře repuje a neví, jak se jmenuje. Jmenuje se Pepa, je to pěkná řepa. Má tři vlasy, thrá si je asi.

Sára Jakúbková, Tereza Krýdová

Zimní čas

(výňatek z básně)

Zima, ta má mnoho tváří, lesy schované pod bílou peřinou, působí něžně, s náladou nevinnou. Zvířátka už nikam nespěchají, ve své noře se jistě dobře mají. I když umí být krutá a nelítostná, je zima tak krásná a výjimečná.

Denisa Kubičková, 8. C,
ZŠ Edvarda Beneše, Písek

Život

Život, o kterém sníš, nikdy nemáš. Život, který máš, o tom si myslíš, že je horší než kterákoliv noční můra.

Ale víš, že jednoho dne si svůj život, o kterém sníš, splníš.

Natalí Duspivová
ZŠ Kubatova, České Budějovice

Koulovačka

Když sníš v zimě napadne, každé dítě popadne, postavit si sněhuláka a zkoulovat spolužáka.

J. Hesoun a K. Novák, 6. B,
ZŠ Edvarda Beneše, Písek

Detektiv Vytřídil měl loni tolik práce, že si musel vzít dlouhodobou dovolenou a odjet si odpočinout do dalekých krajin, kde je po celý rok teplo a hřeje sluníčko. Chtěl načerpat zase nové síly, aby se mohl pustit do dalšího pátrání. Tak, a teď si jistě říkáte, co bude s volným místem v novinách, když není po čem pátrat? Nebojte! Než si detektiv Vytřídil sbalil kufry, dojednal nám schůzku se svým starým kamarádem z dětství archeologem Lopatkou. No, pomysleli jsme si, co nám takový archeolog může dát do novin za příspěvky, které by měly něco společného s odpady. Jak jsme se ymili! Hned první příběh, který nám vyprávěl, jsme museli otisknout. Tak až si přečtete tuhle stránku, rychle otočte a podívejte se na jeho vykopávky. Ale abychom nezapomněli. Přišla nám zase spousta odpovědí na Vánoční doplňovačku z loňského 5. čísla. Jestli si vzpomínáte, kromě tajenky, která zněla **Třídít celý příští rok, to nebude pro nás šok**, jste ještě měli určit, co patří do základního recyklovaného odpadu (tedy plast, papír, sklo). První část úkolu jste zvládli na výbornou a mailly se správnými tajenkami jste nám zahltili náš redakční počítač. Horší to už bylo s druhou částí úkolu, tam jste udělali snad všichni úplně stejné chyby: do skla byste hodili ozdoby (říká se jim sice skleněné, ale nejsou ze skla) a hrnek (porcelán přece do zeleného kontejneru nepatří). **Správné řešení bylo:** papír – pohlednice, balící papír, obálka, krabice, sešit, papírová taška; plast – lahev na oleje (ale pozor, vymytá), PET lahev; sklo – lahev na stole, sklenička, sklenice od okurek, půllitr. Než detektiv Vytřídil odjel na letiště, ještě naposledy zatočil našim losovacím bubnem a vytáhl tři výherce za správné odpovědi doplňovačky. Ti od něho opět obdrží drobné dárky. Jsou to: Maruška Oupicová ze Sezimova Ústí, Dagmar Vyhlídková z Kardašovy Řečice a Vasil Bílý z Týna nad Vltavou. **Gratulujeme a nezapomeňte - na další straně je zase doplňovačka o ceny.**

Když bylo začátkem letošního ledna krásné - až jarní - počasí, řekli jsme si, že by nebyl špatný nějaký výlet. Nastartovali jsme naše redakční auto a vyrazili směr zámek Český Krumlov.

Medvědí rozhovor s panem Vokem

Náhodou jsme během naší procházky potkali zámeckého medvědáře a dali jsme se s ním do řeči. Ten nám prozradil tuze zajímavou věc, že u nich v Krumlově vznikla moc hezká a zároveň naučná stezka, která se jmenuje podle jejich klučičího medvěda - Recyklační stezka médi Voka. To víte, že nás to zaujalo a chtěli jsme vědět více.

A tak jsme se potkali přímo s médou Vokem. Sice by měl jako správný huňáč spát zimním spánkem, ale protože je letos teplá zima, tak se dost často horkem probouzí. A právě během takového jednoho malého otevření očíček vznikl tento rozhovor. Musíme říci, že to byl velmi hezky strávený čas, který nám rychle uběhl, a neradli jsme se loučili. Ale nepředbihejme, rozhovor právě začíná.

Dobrý den, médo Voku. Dozvěděli jsme se, že máte v Českém Krumlově svoji stezku. Můžete nám přiblížit, o čem je?

Tak hned na začátek navrhuji, pane redaktore, abychom si tykali. Co Vy na to?

Souhlasím a rád.

Nu dobrá. Celá stezka se vlastně skládá ze tří částí. První část je složená z osmi nástěnek z recyklovaného plastu. Na nich jsou informace, jak správně třídít, život nového výrobku přes jeho recyklaci k novému předmětu, jak vůbec odpad rozdělujeme a tak dále.

Druhá část se skládá z jedenácti hliníkových cedulí. Na nich jsem já osobně a dětem vyprávím o jednotlivých odpadech. Tuto část mám velmi rád, už taky proto, že jsem na nich nakreslený, brum brum.

No a třetí část je krásný vláček s vagónky ve tvaru sedaček, který je celý vyrobený z recyklovaného plastu. Na něm je krásně vidět, co vznikne z vytříděných lahví z tvrdého plastu.

Kdy a jak vlastně celý nápad vznikl?

Někdy v srpnu loňského roku detektiv Vytřídil (toho čtenáři Robinsona moc dobře znají - pozn. redakce) při návštěvě Krumlova mezi řečí nadhodil, že by to chtělo něco na podporu třídění. A vůbec dětem vysvětlit, jak se to s těmi odpady má. Tak se zrodil spo-



lečný nápad pracovníků našeho městského úřadu a detektiva Vytřídila na recyklační stezku. A rozjel se kolotoč... To víš, všechno musí být odsouhlasené. To nejde, aby si každý postavil cokoliv, kde se mu zamane. A to je správné. Celá akce tedy trvala pár měsíců. Někomu se to může zdát hodně, ale dokážeš si představit, co je s tím práce? Dát všechny informace dohromady, pak to zkontrolovat, aby nevznikla zbytečná chyba. Několikrát za mnou musela paní ilustrátorka, aby mne namalovala přesně. No a samotná výroba také zabere něco času.

A jak ses vlastně k tomu všemu nachýtl Ty?

To bylo tak - aby to nebylo jen poučování, ale celá stezka byla zábavná, bylo potřeba najít někoho, kdo to dětem srozumitelně vysvětlí. A kdo může být povolanější, nežrozumnější a neznámější v Krumlově? No přeci krumlovský medvěď! Když za mnou přišel náš medvěď, jestli bych se tohoto nelehkého úkolu zmcnil, neváhal jsem ani chvilku. Je to pro mne čest.

A teď to nejdůležitější. Kde stezku s Tvoji maličkovostí můžeme vidět?

Vidíš, na to bych zapomněl. To také nebylo lehké určit, kam ji postavit, aby nebyla někde, kam nikdo nepřijde celý rok. Naši konšelé, ehm promiň, zastupitelé, ale přišli s výborným místem. Stezka se postavila u mateřské a základní školy ve Školní ulici na Nádražním předměstí. Je to kousek od hlavní silnice od Českých Budějovic, blízko nádraží, tam každý trefí. Jsem moc rád, že se našlo takové pěkné místo. A ještě jedna zajímavost - na začátku stezky je kontejnerové hnízdo na tříděný odpad, takže si každý hned může na vlastní kůži zkusit správně odpad vytřídít.

Médo Voku, vidím, že Tě zase začíná přemáhat zimní spánek. Nebudu tedy už dál vyrušovat, poděkuji za vyčerpávající informace a snad bychom mohli děti nejen z Českého Krumlova pozvat na návštěvu Tvoji Recyklační stezky médi Voka.

Jasně, jen přijďte, těším se na vás. Tak ahoj v Krumlově. **-red-**



Vstupní nástěnka, na které vás přivítá méda Vok se svými příbuznými Kateřinou z Ludanic a Marií Terezií.



Vláček z recyklovaného plastu uprostřed jedenácti hliníkových cedulí s naučnou stezkou.

Jak víly rozesmály utrápenou Papírenku

Naše dnešní pohádka začíná v království vil. Kam se kouknete, všude samá víla a jako obláček lehynké šatičky všech možných barev. V bledě modrých šatičkách si tu cupitá víla Nebesanka, o trochu tmavší odstín oblečku má Voděnka, světle zelená říza povlává za vilou Lučenkou, tmavě zelené oblečení má pro změnu Lesanka, růžová se skví na šatech Růženky a sytě červená zase zdobí Karafiátku... Hraje nádherná hudba, jemňounká jako křídla motýlů. A všechny ty lehkonohé víly tančí, vznášejí se a krásně se usmívají.

Jenom jedna víla se neusmívá, netančí a nevznášá se... Má bílé šatičky s různými vzorečky písmen a obrázků, uplakané oči a jmenuje se Papírenka. Copak se jí asi stalo? Vtom si Papírenku všimla i královna vil a svou kouzelnou hůlkou dala pokyn, aby přestala hrát hudba. V půli skoku se zastavily i všechny víly.

„Copak se děje, Papírenko?“ zeptala se královna a víly se nahnuly okolo plačící sestřičky. Ale Papírenka jen vzlyká a roní slzy...

„Asi má nějaký problém na Zemi, mezi lidmi...“ pípla víla Sluněnka a podkasala si sukni svých žlutých šateček, aby mohla přikleknout k Papírence.

„Copak tam nemá své šikovné modré domečky všude ve městech i vesnicích?“ zeptala se udivené maličká Fialka.

„Má, lidé jim říkají kontejnery,“ poučila Fialka královna a znovu oslovila plačící vilu. „Je snad s nimi něco v nepořádku?“

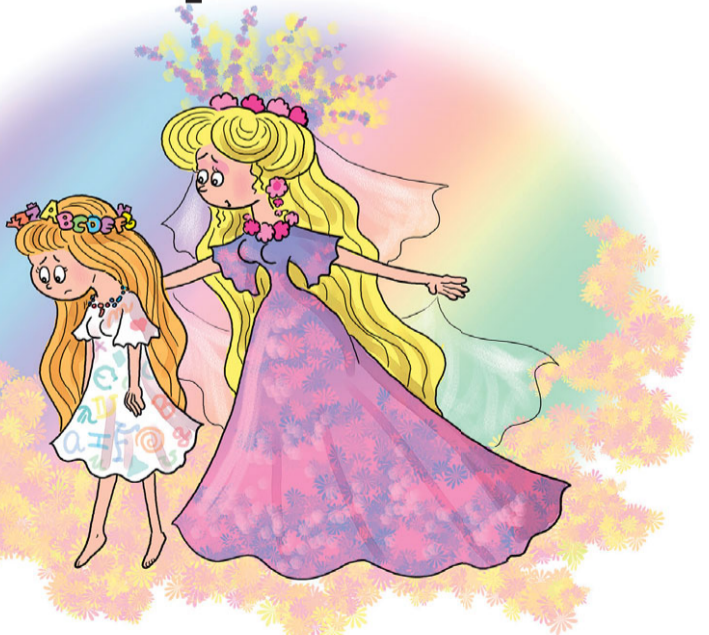
„Nee, vlastně tak trochu ano... Domečků mám celou spoustu, ale ne všichni mi tam nosí papír,“ popotahuje Papírenka.

„No jasně, ten Papírenka potřebuje, aby se mohla vznášet a tancovat,“ dodává běloučká Lilienka.

„Tak se podíváme, kdo nám to naši Papírenku dneska rozplakal,“ houkla královna a kouzelnou hůlkou udělala ve vzduchu kruh. „Aha, už to vidím! Luděk Matějka zahodil pytlík od svačiny na ulici, Věrka Kotalová hází noviny do černého kontejneru na komunální odpad, Olda Vaněček zase nasypal do Papírenčina domečku skleněné střepy... To snad není pravda...“

Královna se zakabonila: „Tak takhle by to nešlo!“ Její hůlka opsala oblouk a zamířila na skupinku vil, jejichž nožky, i když stály na místě, stále kmitaly pár desítek centimetrů nad zemí.

„Větrušky, vezměte si své cvičené vánky a vydejte se nahoru mezi lidi. A když uvidíte něco podobného, co jsme musely zhlédnout teď my všechny, vypusťte na ně své větrné napravorače.“



A můžete použít i ty nejsilnější. Uvidíme, kdo vyhraje...“

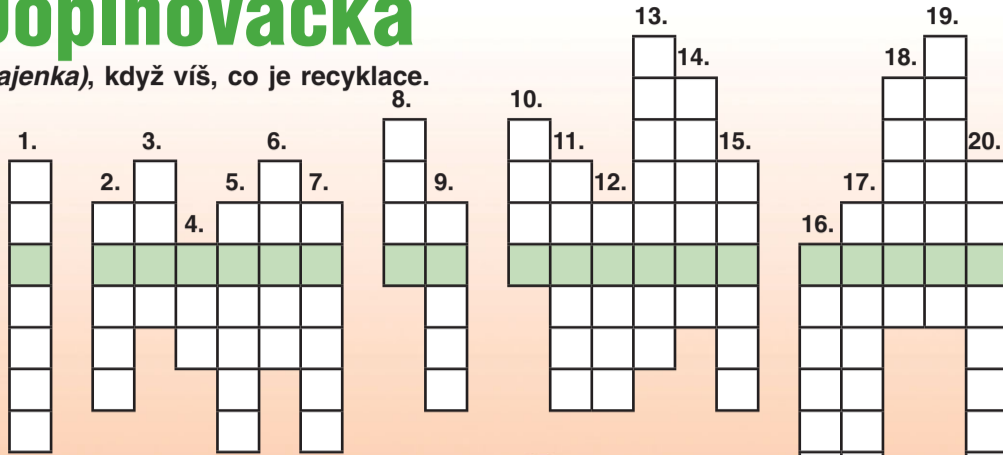
A viděly! Větrušky se skutečně činily a jejich nesmlouvaví větrní sluhové také. Musely zasahovat opravdu hodněkrát, až z toho byly celé unavené. Ale když se vrátily zpátky do vil říše, mohly vilí královně nahlásit, že úkol byl splněn. A pak zase všechny tancovaly, Papírenka se smála a vznášela se ze všech nejvíce a na Zemi se maminky, tatínkové, učitelé a sousedé nestačili divit, co se to se všemi těmi dříve neposlušnými a neukáznými dětmi stalo, jak najednou samy děti uklízejí nepořádek na ulici a ostatní poučují, do jakého kontejneru mají ten který odpad vyhodit.

text: Hanka Hosnedlová
ilustrace: Zdeňka Študlarová



Doplňovačka

... (tajenka), když víš, co je recyklace.



s kvízem

Dneska jsme se zaběhli podívat do krámků se smíšeným zbožím - to je vlastně takový malý supermarket.

Jéjé, tam toho je!!!

Dokážete kromě doplňovačky najít, co všechno lze recyklovat a co naopak patří do černého kontejneru?

Vyluštěnou tajenku a správně roztříděný odpad nám zašlete do 14. března 2014 na e-mail: redakce@noviny-robison.cz. Tři z vás vylosujeme a odměníme. A nezapomeňte uvést celé jméno a adresu, ať vás pošták s dárečky lehce najde!



Tajemné příhody Bonifáce Lopatky

1 Jmenuji se Bonifác Lopatka a jsem – archeolog. Víte, čím se vlastně archeolog zabývá? Ano, správně – je to člověk, který hledá pozůstatky starých kultur, nejčastěji formou vykopávek. A podle nich pak historici usuzují, jak kdysi žili naši předkové, co používali, co jedli, jak se bavili. Tak to je tedy moje poslání.

2 A víte co? Já vás hned teď zvu na jednu takovou archeologickou expedici. Vás všechny! Vypravíte se společně se mnou tentokrát na jeden letohrádek, který se jmenuje Dlouhá chvíle. Není tak veliký, jako bývají zámky, ani nemá tak mohutné zdi, jak jste zvyklí u hradů. Ale má už svou historii. Byl postavený koncem 16. století a šlechta si sem jezdila krátit dlouhou chvíli, jak už název napovídá.

3 Pánové sem jezdili za lovem. A pak obvykle oslavovali své lovecké úspěchy. Dámy naopak holdovaly jemnější zábavě. Zvaly si na letohrádek pěvce a pěvkyně společně s hudebníky, kteří jim zpřijemňovali večery. Ale také třeba malíře. Nejedna z dam byla zvěčněna malířovým štětcem v krásné zahradě nebo u jezírka, které patřilo k letohrádku.

4 I samy šlechtičny se zabavovaly ručními pracemi. Některé se pokoušely kreslit, jiné hrály na spinet či harfu. Další zase krásně vyšivaly. A byly zde i pilné čtenářky... Jak tohle všechno vím? Něco se vyčte z dobových zápisů, něco nám o tehdejších životě dokládají obrazy a umělecké předměty, které se zachovaly.

5 Hodně nám napoví i vykopávky – a to nejen o tom, jak žila a bavila se šlechta, ale i sloužící a poddaní. Ani byste nevěřili, co všechno se při takovém archeologickém průzkumu vykope. A co dokážou vyprávět třeba jen takové hliněné střepey, zčernalé kovové nádoby, svícný, mince, kousky šperků a ozdob ze šatů nebo části loveckých zbraní. Pojďte se podívat se mnou!

6 Cože? Že je tam něco, co určitě do dávné historie nepatří? Taky jste na to přišli, co to je? Zkuste nám o svém odhalení napsat...

Parádní pohyb v družině

Pod tímto názvem probíhal od února do listopadu 2013 ve školní družině ZŠ T. G. Masaryka v Písku projekt spolufinancovaný v rámci Jihočeských krajských programů podpory práce s dětmi a mládeží pro rok 2013 ve výši dvacet tisíc korun.

Z těchto prostředků připravily vychovatelky školní družiny pro děti zajímavé sportovní a pohybové aktivity. Velkému úspěchu se těšil například Fotbalový král, turnaj ve vybíjené, Švihadlová královna, turnaj ve florbalu, sportovní víceboj a další.

Záměrem projektu bylo nabídnout dětem rozmanité činnosti, které budou kompenzovat jejich dopolední soustředění při výuce. Také jsme chtěli dětem ukázat, že pohyb, hry a soutěže mohou být běžnou a radostnou součástí dne.

A jak to tedy probíhalo? V šesti odděleních naší školní družiny děti nejprve trénovaly a pak soutěžily mezi sebou. Ty nejlepší postoupily do celodružinového finále. Finálová kola probíhala ve velmi soutěživém duchu a za vydatného fandění kamarádů. Není divu. Vždyť se bojovalo o opravdové medaile. A abychom odměnili co nejvíce dětí, vyhlášovaly se výsledky podle kategorií (1. třídy, 2. třídy atd.). Děti to hodně motivovalo a těšily se na další soutěžení.

Světového Dne výživy, který připadl na 16. říjen, jsme využili k besedování o zdraví, zdravém stravování i o neplýtvání potravinami. Maminky dětem připravily zdravou dopolední svačinku a o tu odpolední se



postaraly děti samy. Ze surovin, přinesených z domova, doslova vymodelovaly za pomoci vychovatelek, nejrozmanitější ovocné a zeleninové mísy, pomazánky i zdravé mlsání. To, co si děti připravily, si také s chutí snědly.

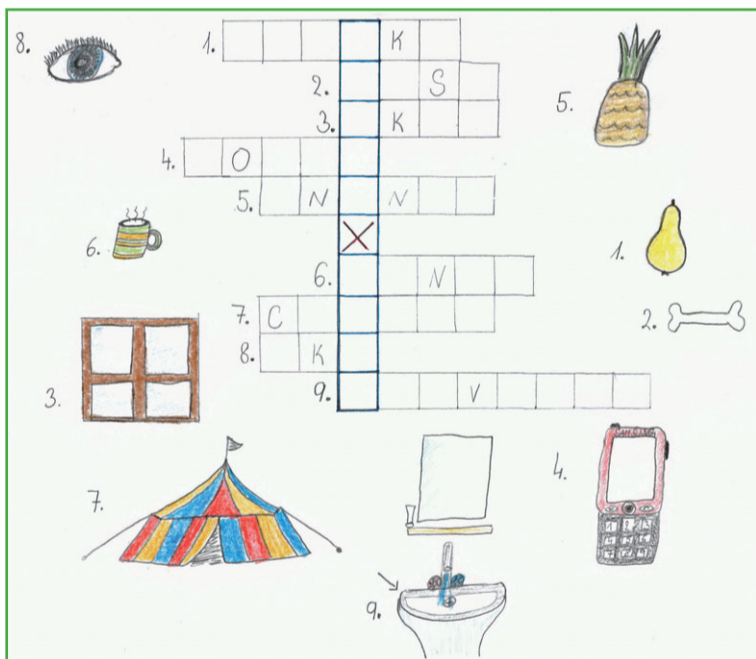
Jedno oddělení se vypravilo do prodejny a jídelny zdravé výživy. Děti se dozvěděly, jaké potraviny zde prodávají a z jakých surovin vaří. Ochutnaly i zdravé cukrovinky. Jiné děti zase nakoukly do naší školní kuchyně zrovna v den, kdy paní kuchařky připravovaly buchtíčky s krémem. Přesvědčily se, jak náročné je uvařit oběd pro celou školu.

V říjnu se děti zapojily do celodružinové výtvarné soutěže, kterou jsme nazvali stejně jako náš projekt. Úkolem bylo zachytit pohyb, který se dětem líbí nebo který by se chtěly naučit. Nejzdařilejší práce byly vyhodnoceny a odměněny. Všemi výkresy jsme si pak vyzdobili halu naší školní družiny.

Následovala realizace velkoplošné práce Zdravý talíř, na který děti společně nalepovaly potraviny, vhodné pro jejich zdravý růst.

V polovině listopadu jsme náš projekt ukončili rozděním účastnických listů a malých odměn. Zorganizovat a uskutečnit tento projekt nebylo vždy jednoduché, neboť každé aktivity se zúčastnilo velké množství dětí. Přesto si myslíme, že se nám to naše „pohybování“ vydařilo a dětem se líbilo.

text a foto: Jana Hrzová



Lámejte si hlavu!

To vám přeji autoři těchto doplňovaček ze ZŠ Máj II v Českých Budějovicích Barbora Kroupová a Jakub Korostenský.



Pohádka nejen o tureckém medu Barborka

V daleké zemi turecké, kde mají ve znaku půlměsíc, kde ženy nosily široké kalhoty a muži velké náušnice, žili dva bratři – Ali a Kali. Jezdili společně od města k městu, od vesnice k vesnici. Prodávali barevné balóčky, rachejtla a turecký med a vůbec samé prima věci. Nebyli bohatí, ale jejich bohatstvím bylo dobré srdce a úsměv ve tváři. Lidé všude, kam přijeli, je měli rádi a oni zase měli rádi lidi. Byli veselí a šťastní, že slunce svítí, kytky voní a ptáci zpívají.

Jednoho dne dorazili do velkého krásného města se širokými ulicemi a vysokými domy. Ale ještě než stačili rozložit svůj kráček, už u nich stála sultánova stráž s dlouhými zahnutými meči u boku. Strážci se mračili jako deset čertů najednou a bez velkých řečí oba bratry sebrali. Odvedli je přímo k sultánovi.

Palác to byl přenámákný, jen co je pravda, samá věž a věžička, samá ozdoba a korouhvička, ale všude také samý smutek a slzička. Než se stačili oba bratři rozkoukat, už stáli před sultánem, statným mužem s velkým, nahoru zakrouceným knírem a zlatým turbanem na hlavě. Ale ten sultán

byl ještě smutnější než všichni okolo něho. Hned se také Ali a Kali dozvěděli, proč se vladař tak velké říše trápí.

Jeho jediná dcera, krásná Malika, již víc než dvanáct měsíců churaví a nikdo jí nedokáže pomoci. Pokoušeli se o to slavní doktoři, astrologové, bylinkářky, zaříkávači, prostě všichni, kteří se naskytli – a stále nic.

Až jeden starý šedivý mudrc sultánově dcerce předpověděl, že ji z nemoci vysvobodí cizinec, který sestoupí do její komnaty v nejvyšší věži paláce rovnou z nebe. Marně však všichni vyhlíželi každý den i noc z oken a bran paláce, marně vodili všechny cizince před sultána. Malika dál churavěla ve své komnatě...

Bratři se rozloučili se sultánem s tím, že se pokusí princezně pomoci. Spěchali na tržiště, kde nechali svou káru. Ali přikázal bratrovi, aby nafoukl všechny jejich barevné balóčky, a sám svázal veškeré rachejtla z vozíku pod velkým slunečníkem. Pak vše odvezli k sultánově paláci. Obrátili slunečník držadlem nahoru, přivázali k němu nafouknuté balóčky a pod něj připevnili spojené rachejtla,

které zapálili. Ty je vynesly vysoko nad střechy paláce, a když dohořely, slunečník s oběma bratry se díky balóčkům lehce snášel podél věže k oknům sultánovy dcery. O chvílku později už oba byli u Maliky v komnatě a na stříbrný talířek jí nasekali špalíčky pravého tureckého medu. Ten voněl, až se sliny sbíhaly.

Malika vzala do úst první kousíček a tvářička jí zrudověla, při druhém kousku jí oči zjasněly a při třetím už vyskočila z postele jako srnka.

Sultán oběma bratrům stále dokola děkoval a nabízel poklady ze své klenotnice, ale Ali všechno odmítl. Našel totiž svůj největší poklad v očích princezny Maliky, které se chytrý a urostlý Ali také na první pohled zalíbil. A tak se strojila svatba. Ale nezůstalo jen u jedné. Kali se také zakoukal – do černých očí štlhlé a veselé Ramiry, princezny dvorní dámy. A snubní prsteny obou dívek zdobila místo drahých kamenů krychlička tureckého medu.

A tak se stal turecký med národní pochoutkou a dodnes dokáže potěšit děti na celém světě. A nejen děti.

Hanka Hosnedlová

Bez naděje vyprodané bylo lednové představení hry S tvou dcerou ne v podání Divadla Píkl z Hluboké nad Vltavou. Toto představení bylo benefiční, to znamená, že jeho výtěžek byl určen na pomoc jedenáctileté Barboře Sedláčkové z Českých Budějovic. Dokonce i hrající herci si zakoupili vstupenky, aby předávané obnos byl co největší.

Barborka, která je ochmutá na ruce i na nohy, je však velká bojovnice. Naučila se malovat ústy a její obrázky jsou prostě úžasné. Získaná částka z divadelního představení by měla přispět na její operaci, která by alespoň částečně ulehčila Barbořčiným problémům.

Podle Zdeňka Pikla, vedoucího souboru divadla, velký ohlas mělo i zveřejnění této nezištné pomoci v jihočeské televizi. Představení bylo sice již dávno vyprodané, ale rodičům Barborky se začali ozývat firmy i jednotlivci. Všichni chtěli osudem těžce zkoušené školačce nějakým způsobem pomoci. Zdá se, že tak bude získaná nejen potřebná částka na plánovaný operační zákrok, ale sejdou se i prostředky na další studie pro Barborku. -red-



Zoo Ohrada, 373 41 Hluboká nad Vltavou, tel.: 387 002 211, fax: 387 965 445, e-mail: info@zoo-ohrada.cz, www.zoohluboka.cz



Ahoj kluci a holky, ahoj dospěláci!

Asi jste už podle obrázku poznali, že jsem krásná drobná liška z čeledi psovitých. Tedy spíš lištička. Moje tělo dosahuje délky asi 60 centimetrů. K tomu tedy ještě připočteme asi 35centimetrový ocas a jsme na délce skoro jednoho metru. Kdybych byla mazlíčím typ, tedy něco jako pes domácí, pak byste mne lehce unesli, protože vážím mezi 4 a 6 kilogramy. Rozhodně jsem menší než liška, kterou znáte z českých luhů a hájů, zato mám delší uši a nožky. Ono i barvou se liším. Většinou bývám šedo až bíložlutá, občas jsou mezi námi jedinci v kombinaci šedé a zrzavé. Ovšem hlavíčku – tu mám vždycky světlou. Barvou jsem se přizpůsobila mojí původní domovině, což jsou stepi a polopouště v Kazachstánu, východu Mongolska, Číny a až po Bajkal. Přes den si hovím v norách, které vyhloubilo nějaké jiné zvířátko (proč se namáhat s hrabáním, že?), zato v noci, to si užívám. Prozradím vám moji obrannou strategii. Když cítím ohrožení, stoupnu si na zadní (abych jako byla vyšší) a začnu prskat. A co mám nejraději k večeři? Krátce řečeno – masíčko. Občas si ho zpestřím nějakou bobulí nebo ovocem. A víte co, zajděte za mnou do zoo. Tak pac.

Vaše liška KORSÁK

KALENDÁŘ AKCÍ 2014

Zoo není jen procházka mezi zvířaty. Přijďte se k nám také dozvědět něco nového, zajímavého, hrát si a bavit se. ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA! V případě nepříznivého počasí může být akce zrušena nebo přesunuta na jiný termín. Informace o akcích na tel.: 387 002 21, 724 113 797 nebo 724 846 142.

DUBEN

19. 4. Velikonoce s Flopem

KVĚTEN

1. 5. MAY DAY
26. – 30. 5. Dětské divadelní dny

ČERVEN

2. – 6. 6. Dětské divadelní dny
21. 6. Zábavný den v zoo se ZPMV ČR a dalšími partnery

ČERVENEC

Večerní komentované prohlídky
termíny: 1., 4., 8., 11., 15., 18., 22., 25., 29.

SRPEN

Večerní komentované prohlídky
termíny: 1., 5., 8., 12., 15., 19., 22., 26., 29.

ZÁŘÍ

20. 9. Zoo potmě

ŘÍJEN

4. 10. Den zvířat

LISTOPAD

1. 11. Strašidelná zoo
30. 11. Putování za Mikulášem

PROSINEC

11. 12. – 4. 1. 2015 Vánočně nasvícená zoo
24. 12. Štědrý den v zoo

V současné době chová naše zoo přes 300 druhů zvířat v téměř 3000 exemplářích. V souladu s tradicí se i nadále věnujeme především chovu druhů pocházejících z Evropy a mírné části Asie. V roce 2013 jsme pro vás zpřístupnili nové expozice s názvem Nová setkání. Tentokrát si přiblížíme některé zástupce velkých šelem.

Velké šelmy palearktu



Rosomák sibiřský

Že nevíte, co je to palearkt? Je to oblast, která zahrnuje celou Evropu, severní až subtropickou Asii a severní Afriku. Vyznačuje se vlastní typickou faunou (živočiškové) a flórou (rostliny).

Velké šelmy plní v přírodě důležitou úlohu – udržují v rovnováze populace velkých kopytníků a dalších býložravců.

Jako kořist si mezi nimi vybírají nejslabší jedince, oslabená nebo nemocná zvířata, díky čemuž přežívají ti nejzdatnější. Mnoho šelem se také živí masem uhynulých zvířat, a zastává tak významnou zdravotní funkci.

Medvěd hnědý

Je největší evropskou šelmou. Některé z poddruhů, jako medvěd kamčatský nebo kodiak, jsou spolu s medvědem ledním největšími šelmami vůbec. Naopak medvěd sýrský a medvěd plavý patří k nejmenším hnědým medvědům.

Do ČR se medvědi hnědí začali vracet přirozenou cestou ze Slovenska poté, co u nás byli v 17. – 19. století vyhubeni. Pohybují se převážně v Beskydech, kde se nepravidelně vyskytuje jeden až pět jedinců.



Tygr ussurijský

Rosomák sibiřský

Někdy bývá rosomák označován jako hyena severu, jindy jako stále nenažraný jedlík nebo jako zuřivá a nebezpečná šelma. Za své přezdívky vděčí rychlosti, s jakou zhltnou svoji kořist, ale také své obrovské síle a statečnosti. Malý je jen co do velikosti, příležitostně dokáže ulovit i dospělého soba či divokou ovci. Směle se postaví smečce vlků i medvědovi, kterým se pokouší ukrást kořist. Kvůli své dlouhé, husté a mrazuvzdorné srsti byl a je loven pytláky.

Tygr ussurijský

Je největší z poddruhů tygra a zároveň největší kočkovitou šelmou. Většina divokých tygrů ussurijských se nachází na území Ruska, někteří žijí také v Číně. V roce 1940 žilo v přírodě posledních 40 jedinců. Pytláctví a organizované gangy přivedly tygry na pokraj vyhynutí. Také tradiční čínská medicína stále používá části tygrů těl k léčbě lidských neduhů. Přísná ochrana pomohla zvýšit populaci na 450 jedinců. Momentálně žije v zajetí a zoologických zahradách více tygrů než ve volné přírodě.

NOVINKY VE ZKRATCE

První letošní přírůstek

17. 1. 2014 se v naší zoo narodilo první letošního mládě. Je to neposedný kozlík, kterého můžete vidět ve výběhu kontaktních koz holandských zakrslých u dětského hřiště. Brzy mu snad přibudou další kamarádi na hraní.

Nalka slavila

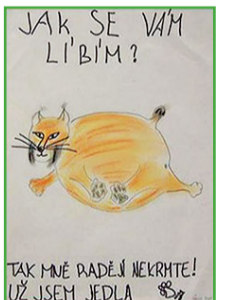
V neděli 26. 1. 2014 měla samice rosomáka sibiřského jménem Nalka narozeniny. Narodila se v anglickém Cotswold Wildlife Park před 2 lety. K nám do zoo přicestovala loni v červenci a ihned se stala miláčkem všech. Oslava bez dárku není ono, tak i Nalka dostala masité překvapení v krabici, pro které si musela vylézt na strom. Fotky Nalky a dalších našich zvířat najdete také na Facebooku zoo.

Narozeninový dort pro medvědy

I medvědi bráskové Ben a Dick slavili – 30. ledna, a to své již 25. narozeniny. Při této příležitosti jsme pro ně připravili oslavu. Ošetřovateli medvědům vlastnoručně vyrobili dárek v podobě chutného dortu v medvědímu stylu, takže o moučné červy, piškoty nebo med nebyla nouze. Přejeme našim medvědům ještě dlouhá léta a nejen jim samé ukázněné návštěvníky.

(Ne)krmení zvířat v zoo

Jak se děti ze zookroužku dívají na krmení zvířat v zoo návštěvníky? Co si o tom myslí? Své názory vyjádřily obrázky a kolážemi, které si můžete prohlédnout v chodbě Vzdělávacího centra (vedle terárií s plazy). Obrázky během března nahradí výstava na téma mimiky.



PŘEDSTAVUJEME

Výběhy pro vlky a rysy

Když mluvíme o velkých šelmách palearktické oblasti, nesmíme zapomenout na vlka a rysa, po medvědovi dvě největší evropské šelmy, vyskytující se dokonce i v naší přírodě. Oba druhy byly u nás sice přibližně před sto lety vyhubeny, ale postupně si cestu do naší přírody opět nacházejí. Zatímco vlk se u nás objevuje zatím jen vzácně, když přeběhne hranice třeba ze Slovenska do Beskyd, rysové byli úspěšně navraceni na Šumavu promyšleným záchranným programem. Navzdory přísné ochraně jsou ale nadále ohrožení pytláctvím.

A tyto dvě šelmy se nyní v naší zoo dočkají nových výběhů. Zejména starý vlčí výběh již dlouho pro chov vlků nevyhovuje, především svou velikostí. Pochází ještě z dob zakládání zoo (a to je jí letos 75 let!) a připomíná spíš větší dvorek. Nyní pro vlky budujeme nový výběh s rozlohou přibližně 900 m². Bude nejen velký, ale také členitý – s kopcí a údolíčky, s kameny i vegetací. Jeho součástí bude i moderní chovatelské zázemí s kotci pro vlky, aby se o ně našim chovatelům dobře stáralo. I rysové dostanou větší výběh, i když se vám možná v porovnání s vlčím bude zdát stále malý. Pár našich rysů bude v novém obývat 90 m² velký prostor včetně návštěvníkům nepřístupného zázemí, kam se budou moci rysové v případě potřeby uchýlit.

Nové expozice by měly být hotové letos na jaře. Stavebníci nyní dělají poslední úpravy terénu, montují oplocení a také dřevěnou vyhlídkovou lávku, odkud bude výhled k vlkům. Pak musí zahradníci ještě vysázet stromy a keře a zasít trávu. Takže, až k nám koncem jara nebo začátkem léta přijedete, můžete sami posoudit, jak se výběhy povedly. Zatím se přijďte podívat, co je nového třeba u kamzíků.

ZOO KVÍZ

Co k čemu patří? Utvoř správné dvojice.

| | | | |
|-------------|-----------------|-----------|----------------|
| 1. anakonda | vak | 6. medvěd | mršina |
| 2. pelikán | pruhy | 7. lemur | ryba |
| 3. tygr | prales | 8. los | „hyena severu“ |
| 4. rosomák | parohy | 9. kosman | zimní spánek |
| 5. klokan | rozeklaný jazyk | 10. sup | Madagaskar |

Řešení: 1. rozeklaný jazyk, 2. ryba, 3. pruhy, 4. „hyena severu“, 5. vak, 6. zimní spánek, 7. Madagaskar, 8. parohy, 9. prales, 10. mršina

ŠKOLNÍ VÝPRAVY DO ZOO

Hraj si, bav se, poznávej - zoo ti v tom pomáhej

Zpěstřete si hodiny přírodopisu, biologie či ekologie nejen návštěvou zoo, ale i některým z našich vzdělávacích programů. Programy nabízíme pro všechny typy škol.

Tajemství sovy Hedviky

Vidí sovy v úplné tmě a umí otočit hlavu kolem dokola? Proč mají tak hebké peří a odpočívají ve stejnou dobu jako my? Víte, co to jsou vývržky? Do tajemného života sov nahlédneme s kamarádkou Hedvikou (puštk obecný) a zjistíme, zda jsou sovy opravdu moudré.

Program je určen pro MŠ a 1. stupeň ZŠ.

Celou nabídku vzdělávacích programů a bližší informace naleznete na www.zoohluboka.cz. Pro objednání programů můžete využít elektronický formulář nebo kontaktovat naše vzdělávací oddělení na telefonním čísle 387 00 22 12.